

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling

vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Lovforslaget går herefter til fornyet behandling i udvalget.

Man gik dernæst til afstemning vedrørende forslag til lov om ændring af lov om afgift af lystfartøjsforsikringer. (Omlægning af afgiften og ophævelse af lov om oprettelse af et lystfartøjsregister). (Lovforslag nr. L 85).

§§ 1 og 2

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling

vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Lovforslaget går herefter til fornyet behandling i udvalget.

Man gik endelig til afstemning vedrørende forslag til lov om ændring af lov om skattemæssige afskrivninger m.v. (Non-diskrimination af bilafskrivninger) [af Glistrup (FP) m.fl.]. (Lovforslag nr. L 15).

§§ 1 og 2

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling

vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

16) Anden behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v. (Forhøjelse af medlems- og arbejdsgiverbidrag).

(Lovforslag nr. L 37. Fremsat 8/10 81. Første behandling 22/10 81. Betænkning 6/11 81).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Forhandling

Kurt Hansen (VS):

VS har til dette lovforslag stillet 2 ændringsforslag. Det første går ud på, at den 60 pct.-sats, man har inden for efterlønsordningen, skal fjernes. SF har tiltrådt dette ændringsforslag, og det er vi naturligvis glade for at de har gjort.

Vi har set, hvordan en lang række af de folk, der kommer på 60 pct.-satsen inden for efterlønsordningen, i virkeligheden er dårligere stillet økonomisk, end de ville have været som førtidspensionister. Uanset om vi synes, at efterlønsordningen er helt så god, som vi kunne ønske det, hvis vi får fjernet 60 pct.-satsen, så synes vi, der her ved denne lejlighed ville være god grund til at lade socialdemokratiet komme op at stå på dette spørgsmål, se, om socialdemokratiet har vilje til at få rettet en helt klar urimelighed, der er i forbindelse med efterlønsordningen. Det er 60 pct.-satsen efter min mening.

Det er jo ikke bare noget, VS og SF har udtalt. Det gælder også SiD, der på deres repræsentantskabsmøde den 3. november klart har tilkendegivet, at efterlønsmodtagere på 60 pct.-satsen er ringere stillet, end hvis de gik på førtidspension. Jeg vil gerne høre arbejdsministerens holdning til dette synspunkt. Jeg mener nemlig ikke, det kun gælder en meget lille del af dem, der er på de 60 pct., men at det langt ad vejen gælder alle dem, der er på 60 pct.-satsen. Derfor vil jeg gerne spørge regeringen, om man har nogle planer om at få ændret ved dette forhold.

[Kurt Hansen]

Det er klart, at de efterlønsmodtagere, som er på denne 60 pct.-sats, er meget dårligt stillet.

Det andet ændringsforslag går ud på, at det er arbejdsgiverne, der skal betale efterlønsordningen. Fra starten var det meningen, at arbejdsgiverne skulle betale to tredjedele af efterlønsordningen. Vi har hele tiden ment det, som vi stiller ændringsforslag om nu, nemlig at det rigtigste ville være, at de betalte hele ordningen. Efter hvad vi kan se af de svar, vi har fået – senest det svar, vi i dag har fået på spørgsmål nr. 29 – dækker de arbejdsgiverbidrag, der er blevet indbetalt til efterlønsordningen, ikke de forpligtelser, arbejdsgiverne har i forhold til den fordeling, hvorefter arbejdsgiverne skulle betale to tredjedele af efterlønsordningen og lønarbejderne den sidste tredjedel. Meningen med denne ordning var netop, at den skulle være selv bærende, dvs. indbetalt af lønmodtagere og af arbejdsgivere.

Efter hvad vi kan se, opfylder arbejdsgiverne ikke de forpligtelser, og det har nok noget at gøre med, at de forudsætninger, beløbsstørrelserne er udregnet på baggrund af, har været helt forkerte. Hvis jeg ikke husker galt, var det sådan, at man forudsatte, at det var noget med 17.000, der ville benytte sig af ordningen i starten, og 5.000 mere hvert år fremover. Når der så bliver mange, mange flere, ændrer forudsætningerne sig naturligvis, og derfor mener jeg selvfølgelig også, det ville være rimeligt, at arbejdsgiverne faktisk kom til at betale alt, hvad de skulle, på baggrund af at de har betalt for lidt.

Men vores ændringsforslag går videre. Det ligger helt i tråd med de principper, vi tit og ofte har givet udtryk for, nemlig at det er arbejdsgiverne, der skal betale hele ordningen. Jeg må i denne forbindelse sige til SF, at det undrer mig, at SF'erne ikke kan være med til at pålægge arbejdsgiverne at betale hele efterlønsordningen. Vi har set, at arbejdsgiverne kun betaler 2 pct. af det samlede bidrag til det, der udbetales over arbejdsløshedskasserne, og det mener vi i virkeligheden er ganske uanstændigt. Arbejdsministerens forslag går ud på, at der skal ske forholdelser af indbetalingerne fra lønmodtagerne og også fra arbejdsgiverne. Ja men arbejdsgiverne skal jo bare have de penge igen igennem den fungerende elevrefusionsordning, så det mener vi også er urimeligt. Det er en en-

sidig udgift, man vil pålægge lønmodtagerne, og for at få det til at se pænt ud på papiret siger man: vi kradser også nogle penge ind fra arbejdsgiverne, men da vi jo ikke kan have, at arbejdsgivernes omkostninger stiger, må vi pumpe dem tilbage i arbejdsgivernes lommer ad andre kanaler. En sådan politik tager VS naturligvis afstand fra.

Jeg skal naturligvis på VS' vegne anbefale, at man stemmer for de to ændringsforslag, som VS har stillet, og hvoraf SF har tilsluttet sig det ene. Jeg er selvfølgelig interesseret i at høre SFs forklaring på, hvorfor man ikke kan stemme for et ændringsforslag, der pålægger arbejdsgiverne at betale efterlønnen.

Glistrup (FP):

Spørgsmålet om efterløn er alene et spørgsmål om ren og skær sociallovgivning, om førtidspension. Derfor må det som al anden social lovgivning, al anden førtidspension, betales af skatteyderne i bred almindelighed, og derfor kan der ikke være nogen som helst tvivl om, at man skal stemme nej til VS' ændringsforslag nr. 2.

Hvad angår ændringsforslag nr. 1, stiller det sig noget anderledes, for man kan bestemt ikke nægte, at gode hjerter og gode viljer må have den største sympati for dette forslag stillet af SF og VS. Men som statens og hele samfundets situation er, må vi desværre svare med det gamle refræn: »Du har min sympati, men du har ikke noget at have den i«, for kendsgerningen er jo simpelt hen, at staten ikke har råd til yderligere at gå den vej, som man så letsindigt indlod sig på i efteråret 1978.

Det er så ganske og aldeles oplagt, at det vil være vidunderligt, når engang et folketingsflertal herinde tilstrækkelig længe har handlet tilstrækkelig fornuftigt til, at vi får råd til, at også de mennesker, som er i begyndelsen af tresserne, kan få lov til at trække sig tilbage og få deres gode år med at sykle med børnebørn, kolonihaver, rejser, efterlønsklubber, og hvad der ellers kan være, altså at vi kan nå frem til en generel nedsættelse af 67 års pensionsgrænsen. Det er det, vi må sigte imod.

Derimod er det at udtage bestemte grupper, som i særlig grad yder bidrag til den socialdemokratiske valgkamp, og sige, at de skal have særprivilegier på andre befolk-

[Glistrup]

ningsgrupperes bekostning, en fejlkonstruktion, som er direkte uanstændig, og det skal man holde op med. Sociallovgivningen skal dække hele befolkningen, og når vi får råd til det, skal det være generelt, og så kan vi gå ned til dem, som altså ikke direkte er berettiget til invalidepension eller andre handicap-pensioner, som selvfølgelig skal have den, hvad enten de er 60, 57, 47 eller 62 år. Men vi skal gå ned med den almindelige pensionsalder, dækkende hele befolkningen, og ikke noget med denne sætten skel imellem befolkningsgrupperne.

Når det er synspunktet og vi lever med en stat, der kører med et underskud for næste år på mindst 80 mia kr., og hvor der er behov for nogle enorme skattelettelser, kan vi altså ikke tillade os at lade vores gode hjerter og gode viljer løbe af med os. Derfor må det også blive et nej til ændringsforslag nr. 1.

Bjørn Poulsen (SF):

Jeg vil gerne lade mit gode hjerte løbe af med mig og stemme for ændringsforslag nr. 1.

Men det, der kalder mig op, er ændringsforslag nr. 2 fra VS. Hr. Kurt Hansen undrede sig over, at vi ikke kunne stemme for det. Nu har vi jo altid haft det princip, at noget af det væsentligste, der overhovedet er i arbejdsløshedslovgivningen og efterlønslovgivningen her i landet, er det forsikringsmæssige, og det vil vi holde fast ved. Ligeledes vil vi holde fast ved, at begge parter skal være med til at betale det. Det er ikke noget nyt, det er noget, vi altid har stået for, så jeg er lidt forbavset over, at hr. Kurt Hansen kan undre sig over det.

Det, man kan beklage sig over, er den manglende balance i, hvor meget de to parter betaler, og dér er jeg enig med dem, der har sagt, at lønmodtagerne betaler for stor en del.

Vi vil stemme imod det ændringsforslag fra VS ud fra det, jeg har sagt nu, og det, vi har skrevet i betænkningen.

Kurt Hansen (VS):

Jeg har engang oplevet, at arbejdsministeren svarede på nogle spørgsmål, man stillede, og derfor kunne det rent untagelsesvis være, han ville gøre det igen, men det finder han altså ikke er ulejligheden værd.

Jeg vil gerne gentage spørgsmålet, fordi jeg synes, det trods alt er nok så interessant: Hvad er arbejdsministerens og regeringens holdning i forbindelse med den 60 pct.-sats, som i dag eksisterer under efterlønsordningen? Mener regeringen og arbejdsministeren, at man fortsat kan have denne regel, eller mener arbejdsministeren og regeringen, som bl.a. SiD gør det, at de efterlønsmodtagere, der skal forsørge en hjemmegående hustru m/k, er ringere stillet med efterlønnens 60 pct.-sats, end hvis vedkommende rent faktisk fik førtidspension? Det var jo, hvad SiD sagde på repræsentantskabsmødet den 3. november 1981. Hvad er arbejdsministerens holdning til en sådan kommentar fra SiD? Jeg går ud fra, at arbejdsministeren ikke synes, det er ligegyldigt, hvad der bliver sagt fra SiD.

Hr. Bjørn Poulsen fra SF sagde, at han ønskede forsikringsprincippet i arbejdsløshedslovgivningen fastholdt. Ja men det gør vi bestemt også. Vi vil slås med næb og kløer for, at der vedbliver at være et sådant princip. Vi skal bestemt ikke have én stor, fælles arbejdsløshedskasse eller noget i den retning. Men virkeligheden er jo den, at arbejdsgiverne betaler omkring 2 pct. af de beløb, der samlet udbetales af arbejdsløshedskasserne. Vi har som princip udtalt, at vi ønsker, arbejdsgiverne skal dække det hele, og det ved vi SF er uenig i. Men her har vi et ændringsforslag, hvis gennemførelse ville betyde, at arbejdsgiverne kom til at betale nogle få procent mere af de samlede udbetalinger, som sker igennem arbejdsløshedskasserne. Vi synes stadig, det er for lidt. Men det ville dog være rigtigt at få slået fast, at arbejdsgiverne som et minimum betalte den fulde efterlønsordning. Derfor stiller jeg mig temmelig uforstående over for SFs argumentation om, at man bryder forsikringsprincippet ved at stemme for et forslag som det, vi her har stillet, hvor arbejdsgiverne kommer til at betale noget mere. Jeg synes, det er en dårlig argumentation; den holder ikke. Vores forslag kunne derimod bevirke, at vi fik arbejdsgiverne til at betale noget mere.

Jeg vil gerne samtidig sige til SF, at jeg synes, det er helt uanstændigt, at arbejdsgiverne slipper med omkring 2 pct. af de samlede udbetalinger, som går igennem arbejdsløshedskasserne. Til oplysning kan jeg også nævne, at lønmodtagerne betaler 11 pct., for-

[Kurt Hansen]

uden at de samtidig betaler administrationen af arbejdsløshedskasserne, således at der nok skal lægges et par procent yderligere oveni. Derfor stiller jeg mig helt uforstående over for, at man fra SFs side ikke vil være med til at stemme for et forslag, der betyder, at arbejdsgiverne skal slippe noget mere.

Arbejdsministeren (Svend Auken):

Jeg vil kun sige til hr. Kurt Hansen, som jeg forstår insisterer på at få et svar på sit spørgsmål, at man vel kan sammenfatte situationen sådan, at venstresocialisterne i sin tid ikke stemte for indførelsen af efterlønsordningen, at man nu agter at stemme nej til at finansiere efterlønsordningen, og at man derudover har stillet et forslag, der koster 500-600 mill. kr., som man heller ikke vil være med til at finansiere.

Endvidere har man bedt mig om en kommentar til forbundsformand Hardy Hansens bemærkninger på SiDs repræsentantskabsmøde. Den kommentar er meget nem: jeg vil blot henvise til det, som statsministeren har sagt i sin åbningstale om at løse de begrænsede problemer, der er opstået for et mindretal af efterlønsmodtagere på 60 pct.-satsen.

Kurt Hansen (VS):

Netop de problemer, der viser sig for de efterlønsmodtagere, der er på 60 pct.-satsen, understreger, hvor rigtigt det var af VS at undlade at stemme i forbindelse med den efterlønsordning, der blev indført. Vi kritiserede den, vi forlangte en bedre ordning, og det kan være, vi var lidt mere fremsynede end regeringen, for vi sagde, at der ville blive problemer med dette her, og det har vist sig at være rigtigt; det har vist sig derigennem, at bl.a. SiD har fremført de synspunkter, som jeg har refereret fra deres repræsentantskabsmøde den 3. november 1981.

Bjørn Poulsen (SF):

Da SF var et af de partier, der stemte for efterlønsordningen – og det er vi faktisk stadig væk glade for – må jeg udtrykke min skuffelse over arbejdsministeren, for jeg synes ikke, vi skal blande efterlønsordning og socialpolitik sammen, og det er det, der ligesom lægges op til nu fra arbejdsministerens side. Dette her må dreje sig om at fjerne 60 pct.-satsen, så de mennesker, der enten er

tvunget til at gå på efterløn eller frivilligt gør det, har nogle økonomiske levevilkår, som vi kan være bekendt de har. Som en af dem, der har været mange år i fagbevægelsen, kan jeg snart ikke længere acceptere, at vi behandler vores ældre kolleger på den måde, som vi i og for sig gør ved at bibeholde 60 pct.-satsen. Det er det, jeg harcelerer over, og det er det, vi meget gerne vil have ændret.

Glistrup (FP):

Tidligere på dagen efterlyste det radikale venstres daværende ordfører definitionen på hykleri. Desværre fik han ikke noget svar; det havde ellers været velanbragt over for det, som venstresocialisterne og SF nu anfører om, at dette her skulle være så forsikringsmæssig en ordning. En forsikringsmæssig ordning er en ordning, hvor forsikringstagerne indbetaler et beløb, der går til en fælles administration, som selvfølgelig koster nogle penge, hvorefter der bliver udbetalt et lidt mindre beløb end det, forsikringstagerne har indbetalt.

Her er der tale om, at forsikringstagerne indbetaler 4 pct. og får 100 pct. tilbage, idet 96 pct. betales af andre, hvor disse andre, for så vidt angår de 89 pct., måske endda til næste år 90 pct., er statskassen. Derfor er det i allerhøjeste grad på sin plads, om hr. Bernhard Baunsgaard havde fået svar på sit spørgsmål om, hvad hykleri er, for det måtte omfatte det at påstå, at der er tale om forsikringsmæssige ordninger, når skatteyderne betaler 89 pct. af de udbetalinger, som finder sted.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1

forkastedes, idet 16 stemte for, 110 imod.

Ændringsforslag nr. 2

forkastedes, idet 5 stemte for, 124 imod.

§§ 1 og 2

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling

vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

17) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om tilvirkning og forhandling af margarine m.m.

(Lovforslag nr. L 94. Fremsat 4/11 81).

Lovforslaget sættes til forhandling.

*Forhandling***Erik Andersen (S):**

Dette lovforslag har det ene formål at sætte dansk margarineproduktion i stand til alene til eksportbrug at fremstille margarine, som de enkelte markeder ønsker det, med en sådan konsistens, for så vidt angår vand- og fedtindhold, som ønskes ude omkring. Jeg kan ikke forestille mig, at nogen i denne sal kan have noget imod dette, og jeg tror ikke engang, der kan være behov for udvalgsarbejde, men skulle lovforslaget blive henvist til udvalget, kan jeg tilsiige ministeren en positiv og hurtig udvalgsbehandling.

Henrik Toft (V):

Venstre har ikke mange bemærkninger at gøre til dette forholdsvis lille forslag. Kan vi sælge noget mere vand, er vi da vældig interesseret i det, men i modsætning til den sidste ordfører har jeg et par enkelte spørgsmål, som jeg gerne vil stille i udvalget.

Venstre er positivt over for lovforslaget.

Grove (KF):

Vi er også positive over for lovforslaget. Det skal i hvert fald ikke være en langsommelig behandling af dette lovforslag, der er årsag til, at landbrugsministeren ikke snart kommer med nogle lovforslag, der virkelig kan hjælpe landbruget. Dette her er jo næsten det eneste, landbrugsministeren har fremsat hidtil, og endnu har vi ikke set noget, der kan hjælpe landbruget. Det venter vi med længsel på.

Ernst Schmidt (FP):

Jeg skal også gøre det kort. Jeg kunne måske minde om, at der engang var en regering, der gled i smørret. Nu drejer dette her sig om margarine, og på den baggrund kan jeg sige, at jeg ikke tror, der sker noget for regeringen, i særdeleshed ikke med dette forslag, der kun er til gavn for erhvervslivet. Det er noget, vi i fremskridtspartiet ser meget positivt på, så jeg kan ikke tro, der sker så forfærdelig meget i udvalget.

Bjørn Poulsen (SF):

Det er jo lidt af en mærkedag, når selv fremskridtspartiet kan gå ind for et forslag.

Jeg vil ikke bruge mange ord på dette lovforslag. Der er nogle enkelte ting, man nok kan kigge på i udvalget, men vi er naturligvis positive over for, at vi skal sælge noget margarine til udlandet.

Janne Normann (RV):

Det er et velbegrunnet og fornuftigt forslag, og det radikale venstre kan tilsiige en hurtig og velvillig udvalgsbehandling.

Arne Melchior (CD):

Lige så vel som vi ikke skal påtvinge andre lande de systemer, vi foretrækker at organisere os efter, skal vi naturligvis ikke påtvinge dem de kvaliteter eller de varettyper, vi selv går ind for, så CDs støtte er lige så sikker som støtten fra alle de partier, der har udtalt sig, og dem, som kommer til at udtale sig; dog kan man jo aldrig være sikker på, hvad hr. Alfred Hansen vil siige.

Jeg vil benytte lejligheden til at pege på et enkelt spørgsmål om smøremidler – altså til madbrug. Hertillands har vi bestemt, at der ikke må blandes nogle få procent margarine i smør, hvor vi samtidig kan iagttage, at der både vest og øst for os er lande – England og Sverige – som har et vidunderligt produkt, der f. eks. i Sverige markedsføres under navnet Brädgott – Smørelet ville det vel være i oversættelse – altså et produkt, der beholder smørrets smag og kvalitet, men samtidig er smørbart fra køleskabet med det samme. Jeg vil benytte denne anledning til at bede landbrugsministeren om at sætte sig ind i disse ting og se på sagen, således at vi måske ved en anden lejlighed kan overveje, om ikke